

Zambó Péter, az OEE elnökének ünnepi beszéde 2015. december 8-án az Országos Erdészeti Egyesület Jubileumi Emlékévének megnyitása alkalmából. Elhangzott a Földművelésügyi Minisztérium Darányi Ignác termében, az OEE ünnepi közgyűlésén.

Tisztelt Miniszter Úr! Államtitkár Úr!

Tisztelt küldöttek! Tisztelt Kollégák!

Ünnepet előkészíteni, a 2016-os jubileumi évet megnyitni gyűltünk ma össze. Mégis érdemes szokás szerint visszatekinteni Egyesületünk most záruló évének eseményeire, tevékenységére. Mert az elért eredményekre építközhetünk, az előttünk álló kihívások és feladatok pedig meghatározzák működésünket a közeljövőben.

2015 év elején új elnökség és ellenőrző bizottság lépett hivatalba. Az első negyedévben megalakultak a működéshez szükséges egyéb testületek, mint a Díj Bizottság és a Szerkesztő Bizottság. Bennem is a köszönő és felkérő levelek postázásakor tudatosodott csak igazán, hogy milyen sokan vannak azok, akik napi munkájuk mellett áldoznak idejükből erre a közösségre. Jelenleg is közel kétszázan vesznek részt, valamilyen tisztséget viselve az egyesületi élet szervezésében. Köszönöm mindannyiuknak!

Rögtön az év elején komoly feladattal, és egyben lehetőséggel találtuk szemben magunkat. A köztársasági elnök támogatásával Egyesületünk részt vett a jégkárt szenvedett erdők megsegítését célzó, „Bajban az erdő” kampányban. Március elején a magyar erdészek megtapasztalhatták, hogy minden rosszban van valami jó. A jég károsításának szomorú tényét ellensúlyozta a néhány nap alatt kibontakozó társadalmi összefogás, az erdészek munkájának elismerése. Több mint 45 ezren telefonáltak anyagi hozzájárulást felajánlva az adományvonalra. Számos civil szervezet és közösség jelentkezett önkéntes munkára, hogy segítse a helyreállítást. Ez a széleskörű támogatottság erővel tölthet el bennünket. A társadalom láthatta, és elfogadta az erdei életközösség egészét kezelő, védelmező és megőrző erdész képét. Egyik fontos egyesületi célkitűzésünk, az erdőgazdálkodással kapcsolatos ismeretterjesztés komoly eredménye ez.

Szintén sikeres évet zárt az ismeretterjesztés területén Egyesületünk folyóirata, az Erdészeti Lapok. A hat évvel ezelőtti mélypont óta folyamatosan nő a példányszám, idén minden hónapban 3900 példányban nyomtattuk és postáztuk a lapot. Tagjaink és olvasóink továbbra is kézhez kapják az állami erdőgazdaságok *Mi erdőnk* című magazinját, és az *Erdészettudományi Közleményeket*. Emellett az igazi eredmény a határon túli terjesztés. Bár komoly anyagi terhet jelent, mégis sikerült folyamatosan bővítenünk a határon túli magyar szakemberekhez eljutó lapok számát, csak Erdélybe már mintegy 150 újságot postázunk minden hónapban. A magyar erdész szaknyelv megteremtésének céljával, 1862-ben alapított újság így lehet napjainkban is a magyar nyelv megőrzésének eszköze; a szakmai tevékenység így segítheti egész nemzetünk szempontjából fontos célok megvalósulását.

Társadalmi szempontból jelentős küldetésünk a jövő generációk fenntarthatóságra nevelése. Ezen a területen idén újabb lépést tettünk előre. Március 21-én, az Erdők Nemzetközi Napján 24 erdészeti erdei iskola vehette át az Egyesület minősítő oklevelét. Az évente 50 ezer gyermeket fogadó hálózat fejlesztésére eddig nem látott támogatáshoz jutottunk, mintegy 4 millió forintot fordíthatunk a következő évben az erdészeti erdei iskolák népszerűsítésére. Ennek segítségével meg lehet tenni azokat az első lépéseket, amelyek szükségesek e hatékony környezeti nevelési forma széles körű

reklámozásához. Bízunk benne, hogy az így megteremtett alaphoz mind többen hozzájárulnak majd, hogy minél több iskolás ismerkedhessen meg a gyakorlatban a fenntartható gazdálkodás mintáival.

Egyre növekvő érdeklődés mellett zajlottak az országos rendezvényeink. Kiemelkedik közülük az Erdésznők Országos Találkozója Szombathelyen, illetve az Év Erdésze Verseny és a 146. Vándorgyűlés Kaposváron. Ez utóbbi esemény nemcsak múltja, hanem több mint 700 fős résztvevői létszáma miatt is a legmeghatározóbb erdészeti rendezvénynek számít a Kárpát-medencében. Köszönöm a szervező erdőgazdaságok munkáját, és köszönöm azok jelentkezését, akik jelezték szándékukat a következő évek hasonló találkozóinak fogadására!

Helyi csoportjaink és szakosztályaink a korábbi évekhez hasonló aktivitással tevékenykedtek. Összesen közel 250 rendezvényt szerveztek az Egyesület keretein belül, a bel- és külföldi szakmai tanulmányutaktól a klubestekig.

Szakmai munkánkban minden fórumon hangot adtunk évek óta képviselt álláspontunknak: az erdőgazdálkodás maga a vidékfejlesztés. Olyan vidéki szakma, amely már most is sokat tesz a vidéki foglalkoztatásért, hiszen a legelmaradottabb régiókban jelent tízezrek számára megélhetési és munkalehetőséget. Megfelelő szándék, egy esetlegesen felfutó erdőtelepítési program esetén komoly lehetőségek tárhatók még fel ezen a területen. Minden adandó alkalommal felhívjuk a potenciálra a kormányzat és partnereink figyelmét.

A Földművelésügyi Minisztérium felkérésére, 2012 után ismét felállítottunk egy munkacsoportot, amely az erdészeti igazgatás bevonásával elkészítette a magán és az állami erdőgazdálkodók konszenzusos erdőtörvény-módosítási javaslatát. Úgy gondoljuk, hogy megfelelő jogalkotói szándékkal e közös javaslat az új törvény tervezetének tekinthető.

A 2015-ös év értékelése során nem tehetjük meg, hogy ne tekintsük kicsit távolabbra Egyesületünk háza tájékánál. Nem mehetünk el szó nélkül az állami erdőgazdaságokat kollektívan lejárató sajtóhírek mellett, amelyek sok ezer, évtizedek óta becsületesen dolgozó, a nemzeti vagyont őrző és gyarapító erdészt vádoltak meg bántóan, alaptalanul és általánosítva. A médiában vagy folyamatban lévő vizsgálatok sajátos értelmezésű, állítólagos megállapításai jelentek meg, vagy kizárólag a negatív eredményeket vették át, és azokat is jelentősen felnagyítva. Az Állami Számvevőszék interneten mindenki számára hozzáférhető vizsgálati anyagai egyértelműen kimondják, hogy az állami erdőgazdaságok az állami vagyonnal felelősen gazdálkodtak, azt folyamatosan gyarapították. A mindenkori tulajdonosi joggyakorlóval közösen meghatározott feladat, vagyis a vagyonkezelői szerződések véglegesítése pedig olyan pontja a jelentésnek, amit a szakma csak üdvözölni tud, hiszen ezt két évtizede, folyamatosan igyekszik elérni a mindenkori tulajdonosi joggyakorlónál. Bízunk benne, hogy a jelentés súlya a már folyó előkészítési munkákat felgyorsítja, és rövid időn belül megkötik a végleges vagyonkezelői szerződéseket.

A média által kialakított kép tehát alaptalanul tüntette fel az egész állami erdőgazdasági cégcsoportot negatív színben. Az Országos Erdészeti Egyesület ezért felemeli szavát az állami erdővagyonnal évtizedek óta felelősen gazdálkodó, azt hivatásszerűen megőrző és folyamatosan gyarapító erdészek érdekében. A tényeket ismertetve, levélben fordultunk a földművelésügyi miniszterhez, közreműködését kérve a közjót szolgáló állami erdőkezelésbe és az erdészek munkájába vetett bizalom helyreállításában.

Mit tehet még egy szakmai civil szervezet? Mit tehet a magyar erdészek közössége?

Megmutatjuk a hazai erdőgazdálkodás valós arcát. A szakmájukat hivatásként szerető, az erdei életközösség minden elemét ismerő és tisztelő szakembereket. Az Egyesület másfél évszázadra visszanyúló hagyományait és tevékenységét, amellyel elődeink létrehozták a magyar erdőgazdálkodást, a természetvédelem kezdeteit jelentő törvényektől kezdve, a szakemberképzésen át, az egész közösség tudatos társadalmi felelősségvállalásáig.

2016 az Országos Erdészeti Egyesület alapításának 150 éves évfordulója. Olyan alkalom ez, amely csak kevés civil szervezetnek adatik meg a történelemben. Ezért úgy tervezzük, egész jövő évünk egyesületi működését a jubileumnak szenteljük.

1906-ban, a 40 éves évfordulón, szintén a földművelésügyi miniszter, akkor Darányi Ignác köszöntötte az Egyesületet. Beszédében így fogalmazott: *„Tisztelt Uraim! Én azon kevesek közé tartozom, akik már évek előtt figyelmeztettek arra, hogy az erdészetnek milyen nagy fontossága, milyen nagy jelentősége van. [...] A magyar erdőgazdaság emelkedésének a nemzeti felvirágzásban nagy részének kell lennie. [...] És midőn az erdészeti közegek iránt őszinte rokonszenvvel vagyok, [...] akkor engem vezet az is, hogy én erdészeti közegeinkben a magyar állameszmének hű apostolait látom.”*

Ha nem sajnálunk időt és energiát, hogy a közelgő jubileumi év alatt bemutassuk fenti miniszteri megállapítások tartós jogosságát, akkor nemcsak múltunkra lehetünk méltón büszkék, hanem bizakodva tekinthetünk a jövőbe is. Megerősíthetnek bennünket Bedő Albertnek, egyesületünk alapító titkárának, későbbi tiszteletbeli elnökének gondolatai, aki szintén 1906-ban így írt:

„Most a 40 éves határidővel bezáruló korszak végével bebizonyítva látom, hogy a jól alapozott pilléreken nyugvó épületnek szilárdsága sohasem szenved, még akkor sem, ha elfogult kezek rontó kalapácsa egyik vagy másik védőköveinek sarkait megtöri.”

Mindezen gondolatokkal kívánok mindannyiuknak békés évvzárást; és szakmai, valamint lelki szempontból is felemelő jubileumi új évet!

Jó szerencsét!

Üdv az erdésznek!